

Παπαί Μαρδόνιε!

Ταξιδεύουμε στο 480 π.Χ., τέλη Ιουλίου, αρχές Αυγούστου, στο Αρτεμίσιο της Β. Εύβοιας. Λίγο μετά τη μάχη των Θερμοπυλών. Ο Πέρσης στρατηγός Τριτανταίχμη μαθαίνει ότι οι Έλληνες αγωνίζονται στους ολυμπιακούς αγώνες με βραβείο ένα δάφνινο στεφάνι. Και αναφωνεί: **«Παπαί, Μαρδόνιε, κοίους επ' άνδρας ήγαγες μαχησόμενους ημέας, οί ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούνται, αλλά περί αρετής»** (Ηρόδοτος 8, 26). Δηλαδή: **«Αλίμονο, Μαρδόνιε, με ποιους άντρες μας έφερες να πολεμήσουμε, με αυτούς που δεν αγωνίζονται για χρήματα, αλλά για την αρετή»!**

Σήμερα, Τριτανταίχμη, δυστυχώς, οι απόγονοι εκείνων αγωνίζονται για οτιδήποτε άλλο, πλην αρετής! Οι Έλληνες, που δεν έδιναν τότε γη και ύδωρ, σε λίγο δεν θα έχουν ούτε γη ούτε ύδωρ, γιατί "άργυρος, ανθρώποισι κάκιστον νόμισμα, εκδίδαξε και παρήλασσε τας χρηστάς των φρένας προς αισχρά πράγματα, πανουργίας και δυσέβειαν"!!!

Σήμερα δεν έχουμε Μαραθώνα, Θερμοπύλες, Αρτεμίσιο, Σαλαμίνα, Πλαταιές, Μυκάλη! Σήμερα δεν έχουμε Μιλτιάδη, Λεωνίδα, Ευρυβιάδη, Θεμιστοκλή, Πausανία, Λεωτυχίδη!

Σήμερα η χώρα πέφτει αμαχητί, κάτω από το βάρος της πολιτικής απαξίωσης και του γιγάντιου χρέους προς τους σύγχρονους βαρβάρους. Οι "ηγέτες" μας, ντροπιασμένοι και ανήμποροι από το αμαρτωλό παρελθόν της αδηφαγίας των δανεικών πακέτων, αδυνατούν να αντισταθούν στην επιχείρηση κατάληψης της Ελλάδος από τα όργανα των δανειστών της Δύσης και των πασάδων της Ανατολής.

Σήμερα δεν υπάρχουν όρκοι ιεροί "Την πατρίδα ουκ ελάσσω παραδώσω", ούτε παιάνες "Ιτε, παίδες Ελλήνων". Σήμερα δεν υπάρχουν καν όρκοι, ούτε παιάνες, γεμίσαμε άθεους και απάτριδες.

Η χώρα ξεπουλιέται απ' άκρη σ' άκρη. Ο λαός φτωχοποιείται. Η ανεργία καλπάζει. Τα παιδιά μας φεύγουν στο εξωτερικό για να δουλέψουν. Η εγκληματικότητα έχει φτάσει στα ύψη. Η ελληνική παιδεία "το μόνον εν ημίν αγαθόν αθάνατον και θείον" διαλύεται,

μέσα στην δίνη του μαρξιστικού διεθνισμού και της σύγχρονης ιστοπεδωτικής παγκοσμιοποίησης. Τα ΜΜΕ συνεχίζουν το γνωστό ρόλο του πλυντηρίου εγκεφάλων. Οι γνωστοί γείτονες μας απειλούν και προκαλούν. Οι Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας απαξιώνονται. Οι εκατοντάδες χιλιάδες αλλόφυλοι και αλλόθρησκοι που κατακλύζουν τη χώρα διαλύουν τον κοινωνικό μας ιστό. Ο πληθυσμός μας αλλοιώνεται. Η Ελλάδα αποχριστιανοποιείται ή μάλλον, ορθότερα, μουσουλμανοποιείται! Η μεγαλύτερη ίσως εθνική καταστροφή της Ελληνικής ιστορίας ήδη πλησιάζει!

Και οι ηγέτες μας; Μα τι άλλο; Σκέφτονται για εκλογές! Το γνωστό τροπάριο. Το γνωστό παιχνιδάκι των Ελλήνων πολιτικών. Όταν δεν θέλουν να αναλάβουν ευθύνες, σέρνουν το λαό στις κάλπες! Όλα τα άλλα προβλήματα μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα. Σημασία έχει να διαφυλάξουν τα πολύτιμα κεκτημένα της πολιτικής νομενκλατούρας των τελευταίων δεκαετιών. Μη θιχθούν τα συμφέροντά τους!

Αύριο ίσως θα είναι πολύ αργά. Δυστυχώς, με τόσους δούρειους ίππους εντός των πυλών, είναι οι προσπάθειές μας σαν των Τρώων. Οι οίωνοί κι αυτοί ιδιαίτερα δυσμενείς. Δεν ξέρω και δεν θέλω να πιστέψω ότι η πτώση μας θα είναι βεβαία. Πάντως, στα τείχη επάνω ακούγεται ο θρήνος. Μόνη μας ελπίδα η ρήση του Έκτορα, ως απάντηση στο κακό σημάδι: **«Εἰς οἰωνός ἀριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης»!**

Αν υπάρχουν ακόμη Έκτορες για να μιλήσουν...

Νίκος Ταμουρίδης
Αντιστράτηγος (ε.α)
Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ